

ΛΙΑΝΤΗΣΙΣ

εἰς τὸν ὑπ' Ἀριθ. 612 λίθελλον τοῦ
« Ἀνατολικοῦ Ταχυδρόμου. »

« Πάντων ἂν ἦν σχετικώτατον, τοὺς μὲν βλασφη-
» μούτας τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον αὐτως τοκάλως πρὸς
» τὸν εὐσεβῆ λόγον ἀποθραύεσθαι, ἡμᾶς δὲ, ἐπι-
» κούτον ἔχοντας συναπιστήν καὶ συνήγορον, ἀκνεῖν
» τὸν λόγον διακνεῖν, τὸν ἐκ τῆς τῶν Πατέρων πα-
» ραδόσεως πρὸς ἡμᾶς ἀκολουθήσῃ μνήμῃ διασωθέντα. »

(Μεγ. Βασίλ. περὶ τοῦ Ἁγ. Πνεύμ. Κεφ. Α΄.)

Ἐκ τούτων τῶν λόγων τοῦ εὐαναφανέστερου ἐκείνου καὶ θεοῦ Πα-
τρὸς, δι' ὧν ἐδικαίωσεν τὴν κατὰ τῶν παλαιῶν Πνευματομάχων ἀπο-
λογίαν τῆς ὀρθοδόξου οἰκουμενικῆς ἀληθείας, ὠρμήθην καὶ γὰρ, φίλε
ἀναγνώστα, ὅπως ἐκθέσω συντόμως καὶ αὐτοσχεδίως τινὰς παρα-
τηρήσεις κατὰ τῆς φληνίφου καὶ παραλόγου διατριβῆς τοῦ, οὐκ
οἶδα τίνας, ὑπερφιάλου Μισσιοναρίου, τὴν ὁποίαν δὲν ἀπηξίωσε νὰ
δημοσιεύσῃ ὁ « Ἀνατολικὸς Ταχυδρόμος » ὑπ' Ἀριθ. 612, καὶ ἥτις
ἀργὰ ἐφθασε καὶ μέχρις ἡμῶν.

Ἄφου οἱ νέοι οὗτοι Πνευματομάχοι καὶ παραχαράκται τοῦ Εὐαγ-
γελίου τοσοῦτον ἀναιδῶς καὶ θρασύως ἐπιπίπτουσι κατὰ τῆς ὀρθο-
δόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ὀρθοῦ λόγου, τῆς ἀληθείας καὶ
παντὸς θεοῦ καὶ ἀνθρωπίνου δικαίου, ἡμεῖς οἱ ἔχοντες συμμαχεύσαν
τὴν αὐτοαλήθειαν καὶ τὰ ἀπαράγραπτα τῆς εὐσεβείας μαρτύρια εἶ-
ναι ἀνεκτὸν καὶ συγγνωστὸν πλὴν νὰ σιγῶμεν; Γινώσκομεν ὅτι ἡ
ὀρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, ἡ πιστὴ αὐτὴ μαθήτρια τοῦ Εὐαγ-
γελίου τῆς εἰρήνης, οὐδέποτε ἐπέτραψε τὰς ἐπιθέσεις καὶ ἐγκλήσεις
κατὰ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου ἐν τῷ
παρθενικῷ καὶ ἀγνῷ Αὐτῆς προσώπῳ μεθ' ὑπομονῆς ἐπὶ δέκα ἢ δὲ
αἰῶνας φέρουσα, καὶ αὐτὰς τὰς δικαίας ἀντεγκλήσεις καὶ ἀντεπιθέ-
σεις πολλάκις ἀπέφυγεν, ἀξιώπιστον παρήγορον ἔχουσα τὸν εἰπόντα

« Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἰπῶσι » πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ. » Γινώσκουμεν ταῦτα πάντα, καὶ οὐδέποτε ἠθέλομεν τὸ καθ' ἡμᾶς ἐπιθυμήσει νὰ προσφέρωμεν τὸ ἀμυντικὸν τοῦτο Ὀρθόδοξον Ἀντίδοτον πρὸς τὸν βαναύσως ἐπιπίπτοντα καθ' ἡμῶν Θεοκάπηλον Ἰησοῦτισμόν. Ἀλλ' οὐδὲν πλέον πρὸς ἡμᾶς κατὰκριμα! ὄψονται οὗτοι οἱ χειρῶν ἀδίκων ἀρξάμενοι, οἵτινες, παρουσιάζοντες ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ τὸ τοῦ ἸΘ' αἰῶνος ἀποφώλιον τέρας, ἀπογυμνωθέντες δὲ παντὸς ἱεροῦ καὶ ὁσίου καὶ πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ἐμπαίζοντες τὴν ἀμώμητον χριστιανικὴν πίστιν, ἀγωνίζονται παντὶ σθένει νὰ ἀνάψωσι καὶ αὐθις τὴν δαδα τῶν θρησκευτικῶν ἐρίδων καὶ ταραχῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τῆς ὁποίας μετὰ φρίκης μνημονεύει ἡ ἱστ. ρ. κὴ ἀλήθεια.

Ὁ γεννάδας οὗτος λιβελλογράφος τολμᾷ νὰ ἀποκαλέσῃ ἡμᾶς φανατικούς, ὑπὸ φανατισμοῦ δῆθεν ἐξαφθέντας καὶ προσβάλλοντας ὅ,τι ἱερὸν καὶ ἅγιον οἱ Ἰησοῦται ἔχουσι. Παρατηροῦντες, Κύριε ἀρθρογράφε, τὴν διαγωγὴν, τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἐνεργείας ὑμῶν, δὲν δυνάμεθα οὐδὲ κἂν νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἐναπελείφθη εἰς ὑμᾶς ὅσιον τι καὶ ἱερὸν καὶ ἅγιον. Ὅσιότης ὑμῶν εἶναι ὁ δόλος καὶ ἡ ὑπόκρισις, ἱερότης ὁ ἐμπαιγμὸς κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ συκοφαντία κατὰ τῶν ἀνθρώπων, ἀγιότης δὲ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης καὶ τῆς φιλοδοξίας. Ἰδοὺ τὰ εὐαγγῆ ὑμέτερα ὀνόματα διὰ ποίων εὐαγῶν πραγμάτων βεβαιοῦνται ὑπὸ τῶν ἰδίων ὑμῶν ἀρχῶν, καὶ οὐχ ὑφ' ὑμῶν μόνον ἀλλὰ καὶ ὑπὸ παντὸς ὑμετέρου ἀρθροφρονοῦντος, λογικῶς καὶ ἀπροκαταλήπτως σκεπτομένου ἐπὶ τῆς διαμάχης τῆς ὑφισταμένης μεταξὺ τῶν θρησκευτικῶν δοξασιῶν ὑμῶν ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῆς ὑμετέρας διαγωγῆς ἀφ' ἑτέρου. Ἐρχου καὶ ἴδε!

Ἐν πρώτοις, ἐξετάζοντες τοὺς ὄρους, δυνάμει τῶν ὁποίων ὁ καθ' ὑμᾶς Σεβασμῖος Μελέτιος προσῆλθε καὶ διαμένει παρ' ὑμῖν, ἀποροῦμεν τῇ ἀληθείᾳ πῶς εἰλικρινέστατα, ὡς λέγεις, συνηνώθη μεθ' ὑμῶν. Ἐν τίνι ἄρά γε ὑφίσταται ἡ εἰλικρίνεια αὕτη; κατηχήθη παρ' ὑμῶν οὗτος, ὁ χθὲς καὶ πρῶην λεγόμενος παρ' ὑμῶν σχισματικός; παρεδέχθη καὶ ἠσπάσθη τὰς δόξας καὶ τὴν ὁμολογίαν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας πρῶτον, διὰ νὰ χαρακτηρισθῇ ἔπειτα ὡς εἰλικρινὴς καὶ ζηλωτῆς Ματθαίως; Μεταβαίνων τις ἐκ μιᾶς ἐκκλησίας εἰς ἄλλην ἀντίδοξον ταύτης, δὲν πρέπει πρῶτον νὰ ἀπεκδυθῇ τὰς προτέρας ἐναντίας δόξας καὶ νὰ ἀσπασθῇ τὴν ὁποίαν ὁμολογεῖ καὶ θεσπίζει ἡ ἐκκλησία μεθ' ἧς συνενοῦται; Παραδόξως πᾶν τούναντίον βλέπομεν. Ὁ πάλαι ποτὲ Δράμας, περιερχόμενος τὰς ἐκκλησίας ὑμῶν, ἐκτελεῖ ἀπάσας τὰς θρησκευτικὰς τελετὰς τοῦ ἀπαραλλάκτως κατὰ τὸν τύπον

τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἀπαγγέλλει τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως ἀνευ τῆς προσθήκης, καὶ ὑμεῖς παραδέχεσθε νὰ συνεύχεσθε μετ' αὐτοῦ, ἐν τῷ (καθ' ὑμᾶς) σχίσματι καὶ τῇ ἑτεροδοξίᾳ εἰσέτι διατελουόντος ὅποιοι ἀσύγγνωστοι ἀντιφάσεις ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ! ὅποιοι θεοστυγῆς ἐμπαιγμὸς ἐν οὐ παικτοῖς!! ὅποιοι θρησκευτικὸς τῆς Παπικῆς ἐκκλησίας τραγέλαφος!!! Καὶ διατί λοιπὸν καυχᾶσθε εἰς τὰ θεσπίσματα τῶν Πατέρων « Ἀνατολικῶν ὁμοῦ καὶ Λατίνων » καὶ εἰς τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους; διατί εἰσέτι μετὰ σόμφου δισχυρίζεσθε ὅτι εὕρισκεσθε ἐντὸς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ ἀναφανδὸν καταπατεῖτε τοὺς κανόνας καὶ τοὺς νόμους αὐτῆς; « Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, αἰρετικοῖς συνευζάμενος μόνον, ἀφοριζέσθω· εἰ δὲ καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς, ὡς Κληρικοῖς, ἐνεργῆσαί τι, καθαιρεῖσθω. » (Κανὼν Ἀποστολ. ΜΕ΄. — Παρὰπέμπω σε καὶ εἰς τὸν ΣΤ΄ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς κανόνας τῆς ἀληθοῦς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας). Ἐν ἐκ τῶν δύο λοιπὸν ἀνάγκη πᾶσα νὰ παραδεχθῆτε καὶ νὰ ὁμολογήσητε, ἢ ὅτι ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία εἶναι ἡ Ὀρθόδοξος καὶ ἀληθὴς Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἢ ὅτι εἰσθε ἀφωρισμένοι καὶ καθηρημένοι παρὰ τῶν Ἀποστόλων αὐτῶν.

Ὁ Σημαιοφόρος οὗτος ἀνὴρ λέγετε ὅτι *εἰλικρινέστατα συνηνώθη μεθ' ὑμῶν*, καὶ βεβαιοῦτε τοῦτο διὰ τῶν δημοσίων πράξεων καὶ ἐγγράφων του. Τὰς μὲν θρησκευτικὰς, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, κωμικὰς πράξεις του βλέπομεν, ὡς γινόμενας ἐν σταθερᾷ μεσημβρίᾳ ἐν αὐτῇ τῇ βασιλευούσῃ, ὅπου βεβαίως καὶ αὐτοὶ οἱ ὑμέτεροι πορίζονται εἴτε ὕλην γέλωτος καὶ θρησκευτικῆς ψυχρότητος, εἴτε ἀφορμὴν νὰ οἰκτείρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ βεβηλώσει καὶ ὕβρει τοῦ τε Εὐαγγελίου καὶ τοῦ ἔμφρονος λόγου· τὰ δημόσια δὲ αὐτοῦ ἐγγράφα οὔτε εἶδομεν, οὔτε ἀνέγνωμεν. Συμπεραίνομεν ὅμως ἐκ τῶν φαινομένων ὅτι ταῦτα δὲν εἶναι διάφορα τῶν συνθηκῶν ἐκείνων, τὰς ὁποίας συνωμολογήσατε μετὰ τινῶν ἀστηρίκτων καὶ εὐαπατήτων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐσχάτως μετὰ τῶν περὶ τὸν Σοκόλσκη, τῶν ὁποίων ἢ μετὰ δακρύων ἐπιστροφή εἰς τὴν πατριὸν εὐσέβειαν καὶ ἡ στεντόρειος διαμαρτύρησις κατὰ τῆς ἀγυρτίας ὑμῶν ἀριδῆλως ἀπέδειξαν πόσον ἐφήμερος ἦν ἡ εἰλικρίνεια τῶν συνθηκολογησάντων μερῶν. Πρόδηλον ὅτι τὰ δημόσια ταῦτα ἐγγράφα τοιαύτην ὑπόθεσιν καὶ βάσιν ἔχουσιν· ὁ μὲν Μελέτιος ὑπεσχέθη ὑποταγὴν καὶ ὑπόκλισιν τῷ Ποντίφικι τῆς Ῥώμης, διατρανουμένην διὰ τοῦ μνημοσύνου τοῦ ὀνόματος ἐκείνου καὶ διὰ τῆς ἀποστασίας του ἀπὸ τοῦ Πατριάρχου τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ διὰ τῆς ἐπιορκίας του, ὑμεῖς δὲ τῷ ἀνθυπεσχέθητε ἐλευθερίαν τοῦ τελεσιουργεῖν τὰ θεῖα κατὰ τὰ πατροπαράδοτα αὐτοῦ ἔθιμα.

Εἰς τρόπον ὥστε, ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι ὑπάρχει εἰλικρίνεια τις μεταξὺ ὑμῶν καὶ ἐκείνου ἐν τῇ κατὰ διάστασιν ταύτῃ ἐνώσει, ἔπεται κατὰ λογικὴν συνέπειαν ὅτι ὁ μὲν Μελέτιος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἠνώθησαν ἐν τῷ Ποντίφικι τῆς Ῥώμης, ὑμεῖς δὲ ἠνώθητε ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ὀρθοδόξῳ καὶ ἀρχεγόνῳ Ἐκκλησίᾳ· διότι ἂν καὶ τὰ μέλη αὐτῆς σχισματικοὺς ἀποκαλῆτε καὶ οὐδὲ ταφῆς ἄξια ἐν Ῥώμῃ κρίνητε, τὰ δόγματα ὁμοῦ καὶ τὰς ἐθιμοταξίας αὐτῆς ἐντὸς τῶν Ἀλταρίων ὑμῶν παραδέχεσθε καὶ ἐπιδοκιμάζετε. Μήπως θορυβῆ ὑμᾶς τὸ τοιοῦτον λογικὸν συμπέρασμα, ὅπερ ἐξάγεται ἐκ τῆς διαγωγῆς ὑμῶν αὐτῶν; τότε λοιπὸν ἀναγκάζετε ἡμᾶς νὰ ἀποβρίψωμεν τὸν περὶ εἰλικρινείας περιλάλητον ὑμῶν μῦθον, καὶ νὰ συμπεράνωμεν ἄλλως καὶ πρακτικώτερον ὅτι ἐν τῇ Ῥωμανοκαθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀφ' ὅτου πᾶν ὄριον Πατέρων καὶ πᾶν θεμέλιον καὶ ὀχύρωμα δογμάτων διεκινήθη καὶ παρεσαλεύθη καὶ τὰ πάντα διεσεισθήσαν καὶ ὑπὲρ σαθρὰν βᾶσιν ἀπηωρήθησαν, πρὸς ἀποπλήρωσιν τῆς νεωστὶ ἀλλοιωθείσης παρ' ὑμῶν θεολογίας ἠσπᾶσθητε ἐπὶ τέλος τὴν ἀντίθεον ἀρχὴν, ὅπως ἰσοθεώσητε τὸν δίκερων δυνάστην τῆς Ῥώμης καὶ ἀποχωρίσητε ἐαυτοὺς ἀπὸ τῆς πίστεως εἰς μίαν κοινωνίαν ἀντίρροπον ὅλως καὶ ἀσυμείβαστον πρὸς τὸ Εὐαγγέλιον, πρὸς τὴν καθολικὴν θεσμοθεσίαν τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ ἀντιμαχομένην πρὸς αὐτὰς τὰς ἰδίας ὑμῶν θρησκευτικὰς δοξασίας· καὶ τοῦτο πρὸς μείζονα πιστοποίησιν παντὸς ὀρθοφρονοῦντος ὅτι, ὅσον ἡ ἀλήθεια συμφωνεῖ καὶ συμφάσκει αὐτὴ πρὸς ἑαυτὴν, τοσοῦτον ἀπ' ἐναντίας ἡ πλάνη καὶ τὸ ψεῦδος αὐτὸ καθ' ἑαυτοῦ ἀντιμάχεται καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ πολεμεῖται.

Συνεπεῖς εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην, ὡς ἄλλοι Τυφῶνες, ἀνακυκᾶτε τὸ πᾶν ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ ὅπως προσενέγκητε λατρευτὰς καὶ θύματα εἰς τὸν βωμὸν τοῦ Βατικάνου· ἀπαιτεῖτε σώματα μᾶλλον ἢ ψυχὰς, Παπολάτρας μᾶλλον ἢ Χριστολάτρας, περὶ δὲ τῆς ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ λατρείας τοῦ τρισυποστάτου Θεοῦ ὅλως ἀδιαφορεῖτε. Κατεστήσατε τὴν θρησκείαν πορισμὸν ἐγκοσμίου ὑπεροχῆς καὶ δόξης, μᾶλλον δὲ εἰπεῖν διεστρέψατε, ἐγκατελείψατε καὶ ἐβεβηλώσατε τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μέγα μυστήριον δι' ἐμπαιγμοῦ καὶ διακωμωδήσεως.

Ἄς ὑποχωρήσωμεν, πρὸς χάριν ὑμῶν, ὅτι ἐσμέν φανατικοί. Τὴν προσηγορίαν ταύτην τῆς νέας λεξικολογίας συνειθίσατε νὰ προστρέβητε καθ' ἡμῶν κακεντρεχῶς, ἀφ' ὅτου ἡμεῖς ἐπαύσαμεν μὲν νὰ σᾶς ἀποκαλῶμεν θρησκομανεῖς, (λαμβάνοντες τὸ ἐνδόσιμον ἐξ ὅσων μετὰ φρίκης καὶ ἀποστροφῆς μνημονεύει ἅπας ὁ πεφωτισμένος κόσμος τῆς Γαλλίας, Πολωνίας, Σλαβονίας, Γερμανίας, Ἰσπανίας . . . αἱ « πρὸς

πλείονα δόξαν τοῦ Θεοῦ » γινόμεναι ὑπὸ τῶν Ἰησουϊτῶν μισοφονίαι), ἐρξάμεθα δὲ πρεπόντως καὶ δικαίως νὰ σὰς ὀνομάζωμεν πλέον θεοκακῆλους. Ἀποδεικνύομεν τὰ ὀνόματα ἐκ τῶν πραγμάτων, καὶ οὐδὲν ἄλλως μεταχειριζόμεθα κενοφώνους καὶ ἀναρμόστους προσηγορίας. Ἰδοὺ ἡ καθ' ὑμᾶς εἰλικρινεστάτη ὁμολογία καὶ ἡ θεμελιώδης συνθήκη τῆς ἐνώσεως τοῦ τε παράφρονος καὶ ἀπονενοημένου χρεωκόπου Μελετίου καὶ τῶν λοιπῶν περιχδομένων ἑκατομμυρίων θυμάτων σας. Ἄλλαις μὲν λέξεσιν αὐτοῖς δὲ τοῖς νοήμασι τοιαύτη τις εἶναι :

« ΟΥΝΙΤΑΙ. — Αἰδουσιμώτατοι Ἀποστολικοὶ Ἐξαρχοὶ! Ἀφιστάμεθα τοῦ Ἀνατολικοῦ Πατριάρχου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ θέλομεν μὲν νὰ ἐνωθῶμεν μεθ' ὑμῶν, ἀλλ' ἐπὶ ταύτῃ τῇ συνθήκῃ, ὅπως διατηρήσωμεν ἀμετάβλητον τὴν πίστιν καὶ τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας κατὰ τε τὰ δόγματα, τὰς παραδόσεις καὶ τὰ ἔθιμα μέχρι κερχίας· διότι τὴν ὁμολογίαν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας ὡς παραχαρ . . .

ΙΗΣΟΥΪΤΑΙ. — Ἄφρατε, τέκνα, τῷ καλῶν τοῦ ἁγίου Πέτρου ὡς ἰχθύδια ζωηρηθέντα! Ὑμεῖς ἐξελέξασθε μὲν τὴν ἀγαθὴν μερίδα, ἀλλὰ περὶ πολλῶν εἰσέτι μεριμνᾶτε καὶ τυρβάζετε, ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεῖα. Ἀκούσατε τί ἀπαιτεῖται παρ' ὑμῶν, ὅπως εἶναι τὸ οὐ οὐκ ἄνυσυ ἵνα γίνητε ἐκλεκτὰ, γνήσια καὶ εἰλικρινῆ τέκνα τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Ἀποτάσσεσθε καὶ ἀπρονείσετε τοῦ σχισματικοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχου; Συντάσσεσθε τῷ Ἀρχιεπίσκοπῳ καὶ διαδόχῳ τοῦ ἁγίου Πέτρου καὶ ἀντιπροσώπῳ ἐπιγείῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς ὃν ἐδόθη ἡ ἐξουσία τῆς γῆς καὶ αἱ κλεῖδες τοῦ Παρθείσου; Ὑπόσχεσθε νὰ μνημονεύητε ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ὑμῶν Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ; Ἄρχει ἡ χάρις αὕτη πρὸς ζωὴν τὴν πρόσκαιρον καὶ αἰώνιον· αὕτη τὰ πάντα χορηγεῖ, αὕτη τὰ πάντα ἀναπληροῖ. Καθαρίσατε τὸ ἐξῶθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, καὶ ἰδοὺ ἐστὶ ὑμῖν καθαρὰ πάντα.

ΟΥΝΙΤΑΙ. — Ὁμίλησέ μας ἀπλᾶ, ἅγιε πάτερ, διότι ἡμεῖς εἴμεθα ἀπλοὶ, ἀπαίδευτοὶ καὶ ἀγράμματοὶ ἄνθρωποι.

ΙΗΣΟΥΪΤΑΙ. — Ἀρνηθῆτε τὸν Πατριάρχην τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ἀναγνωρίσατε τὸν Πάπην τῆς Ῥώμης διὰ κεφαλὴν σας· περὶ Πατρός δὲ καὶ Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος ὅπως θέλετε καὶ ὅπως βούλεσθε δοξάσατε, διότι πλατὺς καὶ εὐρύχωρος εἶναι ὁ δρόμος, ὅστις διὰ τοῦ Πάπα σας φέρνει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. »

Μία καταφατικὴ ἀπάντησις χρειάζεται πρὸς ταῦτα, Κύριε ἀρθρογράφε, καὶ συντελέσθη ἡ εἰλικρινεστάτη συνθήκη καὶ ἐνωσις. Ὁ Μελέτιος κατηγήθη, ἐφωτίσθη, μετωνομάσθη Ματταθίας· ἀληθῶς δὲ κατέστη ζῶν ἀμφίβιον, Ἀνατολικοδυτικὸς, Παπιστοσχισματικὸς,

Ἐρμαφρόδιτος, ἐκ δύο ἀντιθέτων ἐξάμβλωμα καὶ αὐτόχρημα ἀποφώλιον τέρας,

πρόσθεν Λέων, ὀπισθεν δὲ Δράκων, μέσση δὲ Χίμαιρα.

Ἄλλ' ὅμως κατακαυχᾶσθε εἰσέτι ὅτι ἡ Ῥώμη καὶ ἡ Προπαγάνδα ἐκκαίεται ὑπὸ τοῦ ζήλου ἵνα τὴν ἐπιθυμίαν πληρώσῃ τοῦ κοινοῦ ἡμῶν Διδασκάλου καὶ Σωτῆρος Χριστοῦ. Δὲν θέλετε παύσει χωλαίνοντες ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις; Ἐν τίνι ὑφίσταται, δεινὲ Θεολόγε, ἡ ἐπιθυμία τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν; ἐν τῇ μετ' αὐτοῦ ἐνώσει, ἢ ἐν τῇ τοῦ Πάπα ὑποταγῇ; Ὅποιαν ἐνωσιν ζητεῖ τὸ Εὐαγγέλιον, οὐχὶ τὴν ὑφισταμένην ἐν τῷ τὰ αὐτὰ φρονεῖν καὶ πράττειν, ἀκόμη καὶ κατὰ τὰς ὑμετέρας ἀρχάς; λοιπὸν πῶς ἀποτολμᾶτε ν' ἀποκαλῆτε βλασφήμως τὴν εἰς τὸν Πάπαν ὑποταγὴν τοῦ Μελετίου ἔνωσιν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Σωτῆρος, ἐνῶ τάναντία φρονεῖτε, ἀντιθέτως δοξάζοντες τὴν ἀνερμήνευτον τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐκπάρουσιν — διὰ νὰ παραλείψω τὰ λοιπὰ, — καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτὸς μὲν δογματίζει τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, ὑμεῖς δὲ ἀντιδογματίζοντες προσθέτετε *ex patre filioque*;

Δυσὶν θάτερον, Κύριε ἀρθρογράφε! ἐὰν σέβεσθε τὸ δημόσιον (δέον καὶ νὰ τὸ φοβῆσθε, διότι παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν τὸ ἀλάνθασον καὶ ἀναμάρτητον τοῦ Ῥωμάνου κεραυνοπλήττου Ποντίφικος καὶ τὸ ἠκονημένον αὐτοῦ δίστομον ξίφος ἐδέσμευε καὶ νοῦν καὶ χεῖλη καὶ γλῶσσαν), ἐὰν πρέπη νὰ ἦσθε συνεπεῖς εἰς ἑαυτοὺς, ἀνάγκη πᾶσα νὰ μεταβάλητε ἢ τὸ ὄνομα, ἢ τὸ ἔργον· ἔχετε ἱκανὴν ἀγχίνουσαν καὶ κάμετε χρῆσιν ταύτης. Ἐὰν δὲ θελήσητε νὰ δικαιώσητε τὴν ἀντιφατικὴν ταύτην καὶ ἀσυνεπῆ διαγωγὴν ὑμῶν διὰ τοῦ πολυθρυλλήτου ἐκείνου ἀξιώματος, ὅτι ὁ σκοπὸς ἀγιάζει καὶ τὰ πλέον θεοστυγῇ καὶ ἀξιοκατάκριτα μέσα· ἐὰν πρὸς καιρὸν ὑποκρίνεσθε ταῦτα πάντα, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὰ ἰσχυρογνώμονα πνεύματα ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀνεπαισθήτως ἐλπίζετε νὰ καταπείσητε, καὶ νὰ μεταβάλητε τοὺς Οὐνίτας λίαν Ἰησοῦτικῶς καὶ τεχνηέντως εἰς γνησίους καὶ ἀκεραίους Παπιστὰς, (ὡς ἐποιήσατε καὶ εἰς τοὺς περὶ τὸν Σοκόλσκη, εἰλικρινῶς συνθηκολογήσαντες καὶ Ἰησοῦτικῶς φενακίσαντες τούτους,) ὦ! τότε λοιπὸν ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται, καὶ ἡ πονηρία καὶ ἀγυρτία ὑμῶν οὔτε διὰ πῆχους μετρεῖται οὔτε διὰ σατῆρος ζυγίζεται!

Ἄρκοῦσι ταῦτα, νομίζομεν, ἵνα κατὰ θρησκευτικὴν ἔποψιν καταδείξωσι τὴν θεοκάπηλον διαγωγὴν τῆς Ῥωμανοκαθολικῆς Προπαγάνδας, καὶ τὴν ἀγυρτίαν ἐν ἣ θεμελιούται τὸ ἐναγὲς καὶ βέβηλον εἶδωλον τοῦ Οὐνιτισμοῦ. Πᾶς τις καθορᾷ ὅτι διήλθομεν τὸ θέμα τοῦτα ὡς ἤθελε τὸ διέλθει πᾶς ὀρθῶς φρονῶν καὶ ἀπροκαταλήπτως συλ-

λογιζόμενος ὁπχδὸς τῆς Αὐτικῆς Ἐκκλησίας, ὅπως συμβιβάσῃ τὰς
θρησκευτικὰς ἀρχὰς καὶ δοξασίας του πρὸς τὸν Οὐνιτισμὸν. Ἐλθωμεν
δ' ἐν ὀλίγοις νὰ ἐξετάσωμεν καὶ ὁποῖά εἰσι τὰ θύματα τοῦ Οὐνιτι-
σμοῦ, ἅτινα ὑπερυψοῖ ὁ δεινὸς ἀρθρογράφος εἰς ἑκατομμύριον ἠνω-
μένων καθολικῶν διαφόρων ἰθιμοταξιῶν. Τὸν διέφυγε, φαίνεται, νὰ
προσθέσῃ καὶ « διαφόρων δογμάτων, » διὰ νὰ κατασκευάσῃ καλῆ-
τερον τὴν σχέσιν τούτων πρὸς τὴν καθολικότητα καὶ τὴν εἰλικρί-
νειαν πρὸς τὴν ἐνότητα.

Ἐχομεν ἐν πρώτοις τὸ περιδοξὸν ἀγλαΐσμα τῆς Αὐτικῆς Προπα-
γάνδας, τὸν κατὰ θεῖαν παραχώρησιν ἐνδυθέντα τὸν ἀρχιερατικὸν
μανδύαν, καὶ οὐ διὰ τῆς θύρας ἀλλ' ἀλλαχόθεν ἀναβάντα εἰς τὴν
λογικὴν μάνδραν Μελέτιον, οὔτινος τὰς ἀπονενομημένας πράξεις ἀ-
κούοντες οἰκτείρομεν ἀληθῶς τὸν ἄνθρωπον, καὶ μετὰ χριστιανικῆς
συμπαθείας δεόμεθα τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων ὅπως δώσῃ αὐτῷ φω-
τισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, καὶ ἀνακαινίσῃ τὴν καρδίαν αὐτοῦ
ὅπως μιμηθῇ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἐμπροσθέντας εἰς τὰς παγίδας τῆς μαι-
νομένης Αὐτικῆς σπεύρας, καὶ ἐπιστρέψῃ καλῶς ἐκεῖ ὅθεν κακῶς ἐ-
ξῆλθεν. Ἰπὸ τῆς ἰδέας ταύτης κατεχόμενοι παρασιωπῶμεν ἐνταῦθα
τὰ πολλὰ τοῦ ἀσυνειδήτου τούτου κηφῆνος τῆς Ἐκκλησίας ἐγκώμια,
ὅστις γνωστὸν ἐστὶ καὶ ἀναντιρρόητον ὅτι, τὴν πατρικὴν οὐσίαν κατα-
δαπανήσας ἀσώτως, προσεκολλήθη ἐπὶ τέλος ὑμῖν, ἐπ' ἐλπίδι ὅτι θέλει
εὔρει τὸν συνήθη αὐτῷ τρυφηλὸν καὶ ἄσωτον βίον· προσέτι δὲ, διότι
ἤλπισεν ὁ ταλαίπωρος ὅτι οὕτω θέλει καταστείλει καὶ τοὺς ἐλέγ-
χους τῆς συνειδήσεώς του, τοὺς διεγειρομένους ἐν αὐτῷ ἐκ τῆς ἀνα-
στροφῆς μετὰ τῶν τέως ἀδελφῶν του, οἵτινες κατὰ πλάτος καὶ βά-
θος ἐγίνωσκον αὐτὸν, ἐφ' ᾧ καὶ κατέκριναν καὶ ἔθεσαν τὴν μερίδα
καὶ τὸν κλῆρον αὐτοῦ ἔξω τῆς ἱεραρχίας.

Ἰδοὺ εἰς ποῖον ἀπερρίμμενον ἄνθρωπον καὶ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι
ποδῶν ἐστιγματισμένον γαυριᾶτε καὶ ἐναβρύνεσθε, καὶ Ματθαίαν
αὐτὸν βλασφημῶς ἀποκαλεῖτε, καὶ τὰς περὶ ἐνώσεως ἐλπίδας ἀπο-
ταμιεύετε, σφόδρα, σφόδρα ἀνοηταίνοντες. Ἰδοὺ τίς καὶ ὁποῖος ὢν ὁ
*ὠπλισμένος μετὰ τῆν ἱερὰν καὶ ἀγίαν Οἰκουμενικὴν ἐν Φλωρεντία
Σύνοδον* κράζει: « Ὅστις ζηλωτὴς τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀληθείας,
τοῦ νόμου καὶ τῶν Πατέρων, ἀκολουθεῖτω μοι. » Κροτοθόρυβοί εἰσι
ταῦτα, Κύριε λιβελλογράφε, καὶ φωνασκίαι τὸν παχύδερμον ὑμῶν
τράχηλον ματαίως διατείνουσαι, καὶ Ἰησοῦτικὸν φανατισμοῦ πληθῶ-
ραν ἐξελέγχουσαι· ἀλλὰ τίνος ἀληθείας, τίνων Πατέρων, τίνος νόμου
ἐστὶ ζηλωτὴς ὁ νεόφυτος οὗτος τῆς Παπολατρείας βλαστός; παντὸς
ἄλλου βέβαια ἢ ἐκείνου, τὸν ὁποῖον κατέχετε καὶ πιστεύετε μᾶλλον
δὲ οὐδενός, ὡς σαφῶς κηρύττει ἡ θεοκάπηλος τοῦ Οὐνιτισμοῦ βίασις.

Σύνες, ἄνθρωπε, ὅτι ἐσμέν καὶ ἐσόμεθα γνήσια γεννήματα καὶ θρέμματα τῶν ἀδαμαντίνων ἐκείνων Ὀρθοδόξων Πατέρων, οἵτινες ἐν γυμνότητι καὶ ψύχει, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν παντοίᾳ θλίψει καὶ κακουχίᾳ εὐρισκόμενοι, γενναίως ἀντέστησαν καὶ ταχέως ἀπέπτυσαν τὰ ἄθεσμα καὶ κακόδοξα ἐκείνα τοῦ Φλωρεντινοῦ ληστρικοῦ Συνεδρίου δόγματα. Ταῦτα πάντα ἀναγινώσκοντες καὶ διηνεκῶς ἀπομνημονεύοντες καὶ πρὸς τοὺς τῆς εὐσεβείας ἐκείνους προμάχους ἀφορῶντες, ζωογονοῦμεν μᾶλλον τὸν ζῆλον ἡμῶν, ὅπως ἀπροῖξ ταῖν χειροῖν διακρατῶμεν τὴν ὀρθόδοξον τοῦ Εὐαγγελίου ὁμολογίαν, πάντοτε μὲν ἀλλ' ἤδη μάλιστα, ὅτε ἡμεῖς μὲν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος διήλθομεν εἰς ἀναψυχὴν, ὁ δὲ πάλαι ποτὲ κραταῖος ποντίφιξ τῆς Ῥώμης, οὐ μόνον ἔπαυσε πλέον νὰ ρίπτῃ χαλαζήδον τοὺς κεραυνούς του, ὑψῶν καὶ καθαιρῶν δυνάσας ἀπὸ θρόνων, ἀλλὰ καὶ μετ' ἀγωνίας βλέπει σημαίνουσαν τὴν ὥραν, καθ' ἣν οἱ τῆς Γαλλίας ἀετοὶ ὑψηλότερον πετάξαντες τὸ ἐπικήδειον αὐτοῦ μέλος ἀλαλάξουσιν.

Ἴσως οὕτω μεθ' ὑμῶν κράζει ὁ Παλαιόδραμας ἀποστάτης Μελέτιος· ἀλλὰ τίνες ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ; ὅσοι διὰ τὴν σκανδαλώδη καὶ διστραμμένην διαγωγὴν των, παραγνωρίσαντες ὅλως τὴν ἱεράν ἀποστολὴν των καὶ ἐν αἰσχίστοις καταβίωσαντες, μετὰ πρώτην . . . καὶ τετάρτην νοουθεσίαν δικαίως καὶ νομίμως καθυπεβλήθησαν εἰς τὰς ποινὰς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου, ἢ ἀπερρίφθησαν ἔξω τοῦ ἱεροῦ περιόλου, οὗτοι ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ, διότι ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ φιλεῖ.

Ἐάν, ὀσιώτατε Ἰησοῦίτα, ἐάν καὶ ἐν αὐτῇ τῇ εὐνομουμένη καὶ πεφωτισμένη Εὐρώπῃ παρεωράτο νὰ ἐμφωλεύῃ Ἀντιησουίτικὴ τις καθ' ὑμῶν Προπαγάνδα, μεταχειριζομένη καὶ ἐξασκουσα πᾶν ἄθεσμον καὶ ἀντιπολιτικὸν μέσον πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς ἰδίας αὐτῆς ὑπεροχῆς καὶ φιλοδοξίας, καὶ διέστρεψε τοὺς νόμους τῆς ἀνεξιθρησκείας εἰς ἐλευθέραν καὶ ἀκατάγνωστον προσηλυτομανίαν, ὡς ὑμεῖς πράττετε ἀδεῶς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὑπὸ τὴν αἰγίδα δῆθεν τῶν νόμων τῆς Κυβερνήσεως, ὦ! τότε ἔσο βέβαιος ὅτι ὅλος ἐκεῖνος ὁ ὄρμαθὸς τῶν σεμνοβίων καὶ ἐταρετωτάτων ὑμῶν καθηγητῶν, ὧν τὰς χρηστοτησίας διασαλπίζουσιν ἐκάστοτε τὰ Εὐρωπαϊκὰ φύλλα, πρὶν ἢ ἀπαχθῶσιν εἰς τὰ πολιτικὰ κριτήρια καὶ ὑποστῶσι τὰς ποινὰς τοῦ νόμου, ἤθελον ἀπολακτίσει ὑμᾶς καὶ εὔρει ἄσυλον παρὰ τῇ Ἀντιησουίτικῇ ἐκείνῃ φωλεᾷ. Τότε καὶ ὑμεῖς ἠθέλατε ἀπορρίψει πλέον τὴν ἀχλὺν, τὴν ἐπισκοτοῦσαν σήμερον τὸν νοῦν ὑμῶν, ἠθέλατε ἐνδυθῆ τὴν πανοπλίαν τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῆς ἰσχύος τῶν νόμων, καὶ διαμαρτύρεσθε κατὰ τῶν διαστροφῶν τοῦ πνεύματος τῆς ἀνεξιθρησκείας καὶ λυμεώνων τῆς καθ' ὑμᾶς κοινωνίας, καὶ παραπέμπει εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα τοὺς θυμιάζοντας τὴν διαστροφήν, τὴν κακίαν καὶ τὴν δια-

φθοράν. Τότε καὶ ὑμεῖς μετὰ τοῦ ἐπὶ Πάπᾳ Παγγάλη Β΄ ὀρθοφρονοῦντος κλήρου τῆς Λιέγης (Ἐκκλ. Ἱστορ. Φλευρ. 6'. 65) ἠθέλατε ἀποδυσπετοῦντες κραυγάζει: « Πόθεν, ἐκ τίνος θείου ἢ ἀνθρωπίνου νόμου ἐξήχθη τὸ νέον καὶ ἀντικοινωνικὸν τοῦτο ἀξίωμα, καθ' ὃ ἀνεξετάστως παραχωρεῖται εἰς τοὺς ἐνόχους τὸ ἀτιμώρητον τῶν παρελθόντων ἐγκλημάτων καὶ ἡ ἀκατάγνωστος ἐλευθερία τοῦ ἐνεργεῖν νέα; πῶς εἶναι δίκαιον καὶ νόμιμον νὰ εὐρύνητε οὕτως ἐπὶ τοσοῦτον ἡ θύρα τῆς κακίας καὶ τῆς διαφθορᾶς εἰς τὴν ἀνθρωπότητα;! » Τότε βέβαια ἤθελες μάθει νὰ συλλογίζησαι φρονίμως, καὶ ὄχι μόνον τοὺς Γραικοὺς δὲν ἤθελες ἀποκαλέσει φανατικοὺς καὶ κώνωπας, ἀλλ' ἤθελες κατανοήσει ἐνταύτῳ πόσον ὁ φανατισμὸς τῶν κωνόπων ἀπολείπεται τῆς λυσσωδίας τῶν λύκων. Ἐκ τούτων δύνασαι κατὰ παράθεσιν νὰ κατανοήσης, ἂν θέλῃς, τίνες καὶ ὁποῖοί εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τὸν ἀπονενομημένον Μελέτιον.

Τὸν σημαιοφόρον τοῦτον ἄνδρα δὲν ἠκούσαμεν κράζοντα τὸ θεόριον ὑμᾶς ὅμως καὶ τὰ ἀργυρώνητα ὑμῶν ὄργανα βλέπομεν ὡς ὠρούμενοι λέοντες νὰ περιέρχεσθε τὰς πόλεις καὶ κώμας τῆς Μακεδονίας, τῆς Θράκης καὶ Βουλγαρίας, τεθωρακισμένοι μὲ τὰ ὅπλα τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης, τῆς ὑποκρίσεως καὶ τῆς ἀγυρτίας, καὶ ὡς χαμαιλέοντες νὰ μεταμορφοῦσθε « πρὸς πλείονα δόξαν τοῦ Θεοῦ. » Σὰς βλέπομεν, ὅπου μὲν εὐρίσκετε ἀπλότητα καὶ ἀμάθειαν νὰ διανέμητε εἰκονίδια καὶ σταυρίδια ἐκ μετάλλου, πρὸς ἀπόδειξιν δῆθεν ὅτι θρησκευτικῶς κατ' οὐδὲν παραλλάσσετε ὅπου δὲ ἰδῆτε διχνοϊάν τινα καὶ ἔριδα, εὐθὺς νὰ ἐξάπτετε τὰ πάθη, ὅπως κερδίσητε τὸ ἐν τῶν διαμαχομένων μερῶν ὅπου δὲ τύχητέ τινα ἀγχόμενον ὑπὸ τοῦ βάρους τῶν χρεῶν, ἢ καταδιωκόμενον διὰ κακουργήματα καὶ ἐγκλήματα πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ πολίτευμα, νὰ τῷ ὑπόσχεσθε ψευδῶς προστασίαν καὶ ὑπεράσπισιν ὑπερόχου δυνάμεως.

Ὁ Χριστὸς, ἀποστέλλων τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, διέταττεν αὐτοὺς ἵνα ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς μὴ δεχομένης τούτους πάραυτα ἀναχωρῶσι, καὶ τὸν κονιορτὸν ἐκ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐκτινάζοντες ὑμεῖς ὅμως, ἀπὸ τῆς κώμης διωκόμενοι, ἐπιμένετε, δυνάμει τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, νὰ δοθῇ εἰς ὑμᾶς χριστιανικὸς οἶκος εἰς κατάλυμα, εὐελπιζόμενοι εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν τούτου. Εἶδομεν τὴν σπαραξικάρδιον σκηνὴν, καθ' ἣν ἡ μὲν μήτηρ περιέσφιγγε τὸ μικρὸν τέκνον εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς καὶ περιέβρεχεν αὐτὸ διὰ θερμῶν δακρῶν, ὁ δὲ μεθυσθεὶς καὶ δηλητηριασθεὶς ὑπὸ Ἰησοῦϊτικῆς βοτάνης πατήρ, γρονθοκοπῶν τὴν μητέρα, ἀπέσπα τὸ ἀπαλὸν βρέφος, ἀσπαῖρον ὑπὸ τοῦ φόβου, καὶ παρέδιδεν αὐτὸ εἰς τοὺς Φράτορας, ἵνα πορισθῇ τὰ λύτρα τῆς παιδοκτονίας του. Ἴδοὺ τίνες εἰσιν

« οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, οἱ προτεινόντες εἰς ἡμᾶς τὴν εἰρήνην, » οἵτινες, πραγματικώτερον εἰπεῖν, ἤλθον βαλεῖν πῦρ καὶ μάχαιραν ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπως διαχωρίσωσι τέκνα ἀπὸ γονέων καὶ γονεὶς ἀπὸ τέκνων καὶ διαφθείρωσι πάντα κοινωνικὸν σύνδεσμον μεταξὺ ὁμοθρήσκων, μεταξὺ ὁμοφύλων, μεταξὺ ἀδελφῶν, μεταξὺ συζύγων « πρὸς πλείονα δόξαν τοῦ Θεοῦ. » Ἄλλ' ἐπανέλθωμεν νὰ ἐξετάσωμεν τίνες οἱ ὄπαδοὶ καὶ ἀκόλουθοι τοῦ Παλαιόδραμας Μελετίου.

Ἡ μεγαλητέρα μερὶς τῶν θυμάτων τῆς Παπολατρείας τῶν σχηματιζόντων τὴν πομφόλυγα τοῦ θεηλάτου Οὐνιτισμοῦ συνίσταται, ὡς γνωστὸν πλέον τοῖς πᾶσιν, ἐκ τῶν ποταπῶν καὶ ἀνελευθέρων ἐκείνων, τῶν μεμψιμοιρούντων διὰ τὰς ὑπερόγκους δῆθεν καὶ συνεχῶς ἐπαναλαμβανομένας φορολογίας τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τοῦτους πρὸ πάντων ἡ Δυτικὴ Προπαγάνδα εὐρίσκει στάδιον εὐρὺ ἵνα ἐξασκῆ τὴν ἀποστολὴν τῆς, ὑποσχομένη ἀσυδοσίας, προνόμια καὶ ὑπεράσπισιν, διορίζουσα τοὺς φόρους εἰς μετριωτέραν δόσιν, ἐγγυωμένη ὑπόυλως ἐλάττονας ὑποχρεώσεις καὶ ἐξειδικιασμένην δικαιοδοσίαν ἀπέναντι τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, εἴτε καὶ χρηματικὰς ἐπιχορηγήσεις.

Ὁ Πάπας Στέφανος Β', γράφων ποτὲ πρὸς τοὺς Γάλλους ἄρχοντας ὡς ἐκ στόματος τοῦ ἀγίου Πέτρου, « Ἐὰν ὑπακούσητε, ἔλεγε, προθύμως εἰς ἐμὲ ἔσεσθε μακροχρόνιοι, καὶ θέλετε καρποῦσθαι τῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς. » Ἐνταῦθα κατανοεῖ πᾶς τις (ὡς παρατηρεῖ καὶ ὁ φιλαλήθης ἱστορικὸς Φλευρῆς), ὅτι ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία συνίστησιν ὄχι τὴν ἐν Χριστῷ συνέλευσιν τῶν πιστῶν, ἀλλὰ τὸν ὕθλον τῶν κοσμικῶν ἀγαθῶν ὅτι ποιμνιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰσὶ τὰ σώματα καὶ οὐχὶ πλέον αἱ ψυχαί· ὅτι αἱ κοσμικαὶ δωρεαὶ καὶ ἐπιχορηγήσεις ἀντικαθιστῶσι τὰς πνευματικὰς χάριτας τοῦ Εὐαγγελίου. Μόλον τοῦτο, συγκρίνοντες τὰς ὑποσχέσεις ταύτας Στεφάνου τοῦ Β' πρὸς τὴν διαγωγὴν τῶν νέων Ἰησοῦϊτῶν, εὐρίσκομεν ὅτι, ἐκεῖνος μὲν ἐν τούτοις ἀντευαγγελικῶς ἐφρόνει ἀλλὰ καὶ δὲν ἐψεύδετο εἰς τὰς ἐπαγγελίας του ταύτας, καθότι ἦν τότε κύριος ζωῆς καὶ θανάτου καὶ πηγὴ ἀφθονοῦ τῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς, οὗτοι δὲ τὴν σήμερον οὐ μόνον ἀντευαγγελικῶς φρονοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἀνακιδῶς ψεύδονται, φενακίζοντες καὶ στρεβλοῦντες τὰ ἀπλούστερα πνεύματα, καθὼς ἐπαγγελλόμενοι καὶ καθυποσχόμενοι ὅσα μῆτε ἔχουσι, μῆτε δύνανται νὰ δώσωσι. Διότι οὐδέποτε δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ἐξαιρέσιν νόμων, καὶ διάκρισιν ὑποχρεώσεων, καὶ μερισμὸν μεταξὺ τῶν αὐτῶν ὑπηκόων τῆς Ὀθωμανικῆς ἐξουσίας ἕνεκα μεταβολῆς θρησκευματος, ὡς ἐσχάτως εὐηρεστήθη νὰ κηρύξῃ δι' ἐγκυκλίων του καὶ ὁ Γενικὸς Διοικητὴς τῆς Μακεδονίας.

Καὶ ὁμοῦ ἀσχημονοῦσιν εἰσέτι οἱ μισσιονάριοι τῆς Δύσεως, δημοσιεύοντες ὅτι δυνάμει τῶν Καθολικῶν ἀρχῶν ὑποτάσσονται εἰς τὰς πολιτικὰς Ἀρχὰς διὰ τὴν συνείδησιν. Ὁ ἀσυνείδητος ψευδολογία!!! Ποίαν ὑποταγὴν, πρὸς Θεοῦ, εἰς τὰς πολιτικὰς Ἀρχὰς ἐπιτρέπουσιν αἱ καθολικαὶ τοῦ Παπισμοῦ ἀρχαί; χρεῖα καὶ κόπου πολλοῦ καὶ χρόνου μακροῦ ν' ἀνελιξώμεν τὴν ἱστορίαν, ἵνα καταδείξωμεν πόσον ἐσεβάσθη τὰς πολιτικὰς Ἀρχὰς ὁ Ἰησοῦτισμὸς ἐν Εὐρώπῃ ἀρκοῦμεθα νὰ ἀναφέρωμεν μόνον τὸ περίφημον Διάταγμα (Unam Sanctam) Βονιφατίου τοῦ Η', ἔχον οὕτως: « Ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἐξουσίᾳ δύο ξίφη ὑπάρχουσι, τὸ πνευματικὸν καὶ τὸ κοσμικόν· δέον τὸ ἐν ξίφος νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὸ ἕτερον, ἢ πολιτικὴ ἐξουσία εἰς τὴν πνευματικὴν, ἵνα ᾧσι τὰ πάντα ἐν τάξει, κατὰ τὸν Ἀπόστολον. Ἡ ἐπίγειος ἐξουσία κρίνεται ὑπὸ τῆς πνευματικῆς, τὴν δὲ κυριαρχικὴν πνευματικὴν ἐξουσίαν μόνος ὁ Θεὸς κρίνει. Τέλος κηρύσσομεν ὅτι ἐπάναγκες, ἵνα πᾶν πλάσμα ἀνθρώπινον ὑποταχθῆ εἰς τὸν Πάπαν. » (α).

Ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης οὕτω δογματίζει, ἀλλ' ὁ εὐσυνείδητος ἀρθρογράφος ἐν Τουρκίᾳ ἄλλως φενακίζει, ὅτι δυνάμει τῶν καθολικῶν ἀρχῶν (ἔδει εἰπεῖν, καὶ παπικῶν δογμάτων) ὑποτάσσεται εἰς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς διὰ τὴν συνείδησιν. Παράδοξος τῶντι ὑποταγή!! Δὲν εἴσθε ὑμεῖς, οἵτινες καὶ αὐτοπροσώπως καὶ διὰ τῶν μεμισθωμένων ὀργάνων σας ἀδεῶς ἐκμεταλλεῦετε ἐντὸς τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας τὰς ἀδυναμίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ προβάλλετε εἰς αὐτοὺς ἀσυδοσίας καὶ ἐξαιρετικὰ δικαιώματα; Ἀλλ' αἱ ἰδανικαὶ αὐταὶ ὑποσχέσεις καὶ ὑποβολαὶ ὁποῖον ἄλλο ἀποτέλεσμα δύνανται νὰ ἔχωσιν, εἰμὴ τὴν χαλάρωσιν τῆς ὑποταγῆς καὶ τῆς ἀφροσύσεως τῶν πιστῶν ἄλλως ὑπηκόων τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀρχῆς; Εἰς τὰ ἀτάσθαλα καὶ φιλοσκάνδαλα πνεύματα προβάλλοντες Γαλλικὴν

(α) Τὸ πᾶσαν πολιτικὴν ἀρχὴν ἀνατρέπον ἐκ βάθρων κεραυνοβόλον τοῦτο διάταγμα, καὶ καθυποτάττον βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντας καὶ νόμους ὑπὸ τὸ δίστομον Παπικὸν ξίφος, προὐκάλεσεν ἢ παρὰ Φιλίππου τοῦ Ἠραίου φυλάκῃσις τοῦ Ἐπισκόπου Παμιέρσης, τοῦ ἀποπειραθέντος νὰ ἐπαναστατήσῃ τὰς Γαλλικὰς κομπεῖας. Ἴδου τί ἔγραφε χθὲς καὶ πρῶτον καὶ Πῖος ὁ Θ' πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Δ' Ἀλθανόν, ἐξ οὗ καταφαίνεται πόσον σέβεται ὁ Παπισμὸς τοὺς περὶ ἀνεξιθρησκείας καὶ ἐλευθερίας τῆς συνείδησεως πολιτικοὺς νόμους: « Εἶναι ἄρπαγος ἐξουσία ἢ ἐξουσία ἐκείνη, ἣτις τολμᾷ νὰ κηρύττῃ ὅτι ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον ἐλεύθερον ὡς πρὸς τὰς θρησκευτικὰς δοξασίας αὐτοῦ. » Φαίνεται ὅμως ὅτι ἐλανθάσθη τὸ ἀλάνθαστον καὶ ἡμάρτησε τὰ ἀναμάρτητον τῆς Αὐτοῦ Ἰψηλομακαριότητος, καθότι ἰδού, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν νόμων τῆς ἀνεξιθρησκείας ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ, ὑποταγὴν λαμβάνει παρὰ τῶν Οὐνιτῶν του, καὶ οὐ μόνον ἐλευθέραν ἀλλὰ καὶ σχισματικὴν (αὐτὸς ἔφα) θρησκευτικὴν δοξασίαν χαρίζεται.

πρωτασίαν καὶ ὑπεράσπισιν δὲν διακυβεύετε τὴν εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν τοῦ Κράτους; Μήπως οἱ Σεραιφικοὶ καὶ Χερουβικοὶ φράτορές σας δὲν ἐφενάκισαν πολλοὺς ἀπλουστέρους ἐκ τῶν ὑπηκόων τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως ἐν Κρήτῃ, ὅτι δῆθεν θέλουσι τοὺς ἀναδείξει Γάλλους ὑπηκόους; Μήπως δὲν μετεκόμισαν ἐκεῖ πλήρη ἐγγράφων κιβώτια, ἅτινα οἱ μὲν καταγραφέντες εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ἔσπευσαν νὰ τὰ παραλάβωσιν ὡς Γαλλικὰ διαβατήρια, ἡ δὲ τοπικὴ Ἀρχὴ προὔλαβε καὶ κατέσχευεν αὐτά; (α).

Ἀλλὰ μετὰ τσαῦτα ἔχετε εἰστί τὴν ἀναίδειαν νὰ ὑποκρίνησθε ὅτι ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς πολιτικούς νόμους διὰ τὴν συνείδησιν, καὶ συκοφαντοῦντες τοὺς Γραικοὺς, νὰ διαβάλλετε τούτους « ὡς Ῥωσσοφίλους καὶ ταῖς ἐλπίσι τῶν μουσικῶν ἐταιριῶν συνηνωμένους;! » Ἀναιδεῖν ἐπιειμένε Ἰησοῦτα! Ὅταν φενακίζητε τὴν Βουλγαρίαν ἐπὶ προσχῆματι ἔθνεγερσίας, καὶ καταπιέζητε καὶ συμπνίγητε τὸ αἶσθημα τῆς ἐθνικότητος ἐν Ἰταλίᾳ, φέρετε εἰς τὸν νοῦν ὑμῶν τὴν περὶ τῶν πτωχῶν μέλλησιν τοῦ Ἰούδα, ὅστις ἠγανάκτει « οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἐμελλεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν. » Ὅταν ὡς πολυπόδες μετασχηματίζησθε, καὶ ἐν μὲν τῇ Βουλγαρίᾳ διαθρυλλῆτε τὸν Σοκόλσκην ὡς ἐκ Ῥωσσίας Πατριάρχην ἀποσταλέντα, ἐν δὲ Κρήτῃ πλαστοουργῆτε ὑπηκόους τῆς Γαλλίας, καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Τουρκίας ὑπόσχεσθε ἐλάττωσιν φόρων καὶ προνομίας, ἡμεῖς, ὀρθῶς κρίνοντες καὶ εἰς τοὺς σκοποὺς μᾶλλον ἢ εἰς τοὺς λόγους ὑμῶν ἀποβλέποντες, βεβαιουῦμεν ὅτι εἴσθε μῆτε Ῥωσσοφίλοι, μῆτε Γαλλόφιλοι, μῆτε φιλότουρκοι, μῆτε ὅλως μέλη χρήσιμα τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας. Πεποίθαμεν, ὡς τὰ πράγματα κηρύττουσιν, ὅτι πιστοὶ εἰς τὸ ἀλάνθαστον δόγμα Βονιφατίου τοῦ Β', καθ' ὃ

(α) Ἰπάρχει ἐπίσημον πρόσωπον ὅπερ, ἰδὼν ἄνδρα Κρήτα γηραλέον ὡς Παπιστὴν αὐτῷ προβαλλόμενον, πόθεν παρεκινήθη, γέρον, τῷ εἶπει, καὶ ἀπεφάσις νὰ μεταβάλῃς θρήσκευμα; — Ἐγὼ! ἀπάντησεν ὁ γέρον Κρής, ἐγὼ νὰ μεταβάλω θρήσκευμα; μὴ γένοιτο ποτέ! — Ἀλλ' ἰδοὺ εἶσαι καταγεγραμμένος εἰς τὸ τευτέρι τοῦ φραγκοπαπᾶ. — Ἀληθῶς κατεγράψην, εἶπεν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ ὅτι θέλω λάβει πασαπόρτιον Γαλλικὸν, καὶ ὅτι, χωρὶς νὰ μεταβάλω τὸ παραμικρὸν εἰς τὴν θρησκείαν μου, νὰ ὁμολογῶ τὸν Πάπαν ἀρχηγὸν αὐτῆς. Ἔτερον δὲ νευρόσπαστον ὄνιον τοῦ Ἰησοῦιτισμοῦ ἰδοῦ τί ἔγραφε περίσιν εἰς τοὺς ἐντολεῖς του: « Ἐνούμενοι μετὰ τοῦ Βουλγαροουνιτικοῦ ἐν Γαλατᾷ Πατριαρχείου δὲν θὰ ἴδωμεν καμμίαν ἐπέμβασιν εἰς τὰ δόγματα τῆς ἀνωμότητος πίστεώς μας· δὲν ἐπεμβαίνει (ὁ Πάπας) εἰς τὸ παραμικρὸν, καθὼς φλυαροῦν πολλοὶ, ἀλλὰ καὶ μίαν ἐξωτερικὴν ὑπεράσπισιν θὰ ἔχωμεν ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν Προεστειάν με συνθήκας· αὐτὰ ὅλα θὰ γείνουν ἐγγράφα καὶ θὰ ἐπικυρωθῶν νὰ φημιθεῖν εἰς ὅλον τὸν κόσμον. » (Τὸ πρωτότυπον τοῦ γράμματος τούτου ὑπάρχει).

ἐπάναγκες πᾶν κοσμικὸν ζῆφος νὰ ὑποτάσσῃται εἰς τὸ πνευματικὸν καὶ πᾶν πνεῦμα ἀνθρώπινον νὰ ὑπακούῃ εἰς τὸν Πάπαν, μεταχειρίζεσθε ὅ,τι χειρίστον προβάλλει ὑμῖν τὸ ψεῦδος, ἡ ἀπάτη, ὁ δόλος καὶ ἡ ἀγνορία, καὶ ἀγωνίζεσθε νὰ ἐνεργήσητε καὶ εἰς τὴν Ἀνατολὴν ὅ,τι κατορθώσατε πρὸ χρόνων εἰς τὴν Δύσιν, ἀκυροῦντες τοὺς ὄρκους τῶν ὑπηκόων πρὸς τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν, ἐναπεύροντες τὰς διχονοίας καὶ διεγείροντες στάσεις καὶ ἐμφυλίους πολέμους.

Ἀλλὰ δικαιοῦμεν ἐν μέρει τὴν ἀντευαγγελικὴν καὶ ἀπάνθρωπον ταύτην διαγωγὴν ὑμῶν. Ὡς γνήσιοι λάτρεις τῆς ἐπὶ δέκα ἤδη αἰῶνας ἐκβακχευθείσης Ρώμης εἰς πᾶν ἄθεσμον καὶ ἀποτρόπαιον, καὶ καθιερωσάσης εἰς τὴν ἀντευαγγελικὴν καὶ τυραννικὴν, ἔχετε δίκαιον νὰ ἀποδυσπειτῆτε φρενητιῶντες διὰ τὴν εἰς ἣν περιήλθετε κατάστασιν. Ἐπειδὴ καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ τῶν φώτων καὶ τῆς δεσποτείας τοῦ ἔρθευ λόγου τὸ ποτὲ ἀκαταγώνιστον, ἀλάνθαστον καὶ ἀναμάρτητον τοῦ Δυναστού τῆς Ρώμης κατέστη πλέον μῦθος ὠγύγειος, ἐπειδὴ καὶ ἀπωλέσατε ἤδη ὀλόκληρον σχεδὸν τὴν Δύσιν, τὴν ὁποίαν, (καθὼς Πασχάλης ὁ Β΄ ἐδογματίζειν) διανεμῶν ὁ Κύριος ἡμῶν τὰ κράτη τοῦ κόσμου εἰς τοὺς μαθητάς του, ἔδωκεν ἰδίως εἰς τοὺς Ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον, δέον νὰ ἀντικαταστήσῃτε αὐτὴν διὰ τῆς Ἀνατολῆς.

Τεκμήριον τοῦτο τοῦ μεγίστου καὶ ἀδιαπτώτου ζήλου ὑμῶν!! μέγαια, ὁ χρεωκοπήσας γενναϊόψυχος ἔμπορος οὐδὲν ἄπελπίζεται, ἀλλ' ἐπινοεῖ μέσα πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀπολεσθέντων κεφαλαίων του. Σπεύσατε λοιπὸν, γενναῖοι, διότι ἄλλως οἱ κορυφαῖοι τῶν Ἀποστόλων κινδυνεύουσι νὰ ἐξομοιωθῶσι μετὰ τὸν ἐκπτωτον Βουρβόναν. Ἐνδύσασθε λοιπὸν τὴν Ἰησοῦτικὴν πανοπλίαν ὑμῶν, περιτρέξατε γῆν καὶ θάλασσαν, μισθώσατε ἐργάτας, ἐρευνήσατε καὶ ὅπου εὔρητε βδέλυγμά τι καὶ περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς, ψωρῶν ἢ φραυλόδιον, ἢ φυγόδικον, ἢ χρεωκόπον, ἐγκολπωθῆτε αὐτὸν καὶ καταστήσατε υἱὸν γέννης διπλότερον ὑμῶν! Ἐρευνήσατε, καὶ ὅπου εὔρητε θνησιμαῖόν τι ἐπικαθίστατε ἐπ' αὐτῷ ὡς σαρκοφάγα ὄρνεα, καὶ ἐκμυζήσατε καὶ τὸν τελευταῖον χυμὸν τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς τιμιότητος!

Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ἵνα παραστήσητε ἓνα κἂν τίμιον καὶ ὀρθοφρονοῦντα Ἀνατολικὸν, ὅστις ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἀληθείας καὶ ἐν εὐλικριναίᾳ ἠνώθη μετ' ὑμῶν· ἀλλὰ δὲν ἔχετε, καὶ ἀπόδειξις σαφῆς τὸ περικλεέστατον ἀγλαίσμα ὑμῶν, ὁ σημαιοφόρος Μελέτιος.

Ἐρευνήσατε τοὺς οὐνιτικούς καταλόγους ὑμῶν καὶ θέλετε εὔρει τὸ πλείστον αὐτοῦ ξηρὰ μόνον καὶ ἀνύπαρκτα ὀνόματα, ἐπειδὴ καὶ οἱ πλείστοι, εἴτε διότι μετὰ παρέλευσιν τῆς ἐξάψεως τῶν παθῶν των

κατενόησαν εἰς οἶαν παγίδα περιέπεσαν, εἴτε διότι ἐνέπλησαν τὸ βαλάντιόν των διὰ τῶν Ἀποστολικῶν δηναρίων, εἴτε διότι ἐχόρτασαν τὴν πειναλέαν γαστέρα των διὰ τῆς ἀπομάξεως τῶν ὑμετέρων τρυβλίων, τάχιον ἢ βράδιον ἔδειξαν εἰς ὑμᾶς τὴν ῥάχιν των, καὶ σᾶς ἐδίδαξαν ὅτι ἢ ἐκ τοῦ πολυκάρπου ἀγροῦ συνάθροισις τῶν παροραθέντων καὶ περιφρονηθέντων δραγμάτων, οὔτε στιβάδα, οὔτε θημωνίαν, οὔτε ἄλωνα συνίστησι.

Ἀρκετὰ ὀρθόφρων ἦν ὁ ὑμέτερος ἐκεῖνος δημοσιογράφος, ὅστις, διδάχθεις ἐκ τῆς μετανοίας τῶν περὶ τὸν Σοκόλσκη, (τὴν ὁποίαν διακαίως τραῦμα τῆς καρδίας τοῦ ἀγίου Πατρὸς ὑμῶν ὠνόμασεν), ἐνουθέτει ὑμᾶς τότε νὰ ἦσθε τοῦ λοιποῦ προσεκτικώτεροι, διὰ νὰ γίνωνται καὶ αἱ προσελεύσεις τῶν Οὐνιτῶν εἰλικρινέστεραι· ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθητε νὰ πραγματοποιήσητε τὴν νουθεσίαν ταύτην, διότι εἰλικρίνεια καὶ Οὐνιτισμὸς, ὀρθὴ κρίσις καὶ Ἰησοῦιτισμὸς εἶναι πράγματα ὅλως ἀσυμβίβαστα καὶ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα.

Δύο λέξεις ἀκόμη, Κύριε λιβελλογράφε, καὶ τελειῶνω τὸν λόγον.

Διςχυρίζεσαι ὅτι, ἐνῶ ἡ Ῥώμη προτείνει εἰς ἡμᾶς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἔνωσιν, ἡμεῖς προτιμῶμεν δῆθεν τὴν διχονοίαν καὶ διάστασιν. Γελοῖος καθίστασαι τῇ ἀληθείᾳ ἐνώπιον τοῦ νοήμονος κοινοῦ, τὸ ὁποῖον ὁδηγεῖται καὶ πείθεται μᾶλλον εἰς τὰ πράγματα παρὰ εἰς τὸν κενὸν τῶν λέξεων πάταγον· τὰ πράγματα, φίλε, ἀντιστρέφουσι τὴν πρότασιν ταύτην κατὰ κεφαλῆς ὑμῶν, διότι οὐδεὶς ἕτερος, πλὴν ὑμῶν γινώσκει ἐπιστημονικώτερον καὶ ἐμπειρότερον νὰ ἐξασκῆ τὰς διχονοίας καὶ ταραχὰς ἐν τε τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ πολιτεύματι ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τῆς εἰρήνης.

Σὲ βεβαιοῦμεν ὅτι ἐξ εἰλικρινοῦς ψυχῆς ἀγαπῶμεν τὴν εἰρήνην, καὶ ἀπὸ καρδίας ἐπιποθοῦμεν τὴν ἐν Χριστῷ ἔνωσιν· οὐδέποτε ἐπαύσαμεν μετὰ συντριβῆς καὶ κατανύξεως νὰ παρακαλῶμεν τὸν εἰρηνάρχην Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν πάσαις ταῖς ἰσραῖς τελεταῖς ἡμῶν, καὶ ἐν τῇ θεῖᾳ πρὸ πάντων Μυσταγωγίᾳ, ἵνα τοὺς πονηροὺς ἀγαθοὺς ποιήσῃ, τοὺς ἐσχορπισμένους ἐπισυναγάγῃ, τοὺς πεπλανημένους ἐπαναγάγῃ καὶ συνάψῃ τῇ ἀγίᾳ Αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, τὰς δὲ ἐπαναστάσεις τῶν αἱρέσεων καὶ τὸ φρύαγμα αὐτῶν ταχέως καταλύσῃ τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τὰς ἐκτενεῖς δὲ ταύτας δεήσεις καὶ ἰκεσίας προσφέρομεν νυχθημερὸν εἰς τὸν θρόνον τοῦ Ἰψίστου δι' οὐδένα ἕτερον μᾶλλον ἢ δι' ὑμᾶς. Εὐτυχῆς ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καθ' ἣν θέλομεν ἀξιωθῆ νὰ σᾶς ἴδωμεν καταβάλλοντας τὰ θεμέλια τῆς Εὐαγγελικῆς εἰρήνης καὶ προκρίνοντας τὴν ἐν Χριστῷ καὶ διὰ Χριστὸν ἔνωσιν. Μακαρία ἡ ὥρα, καθ' ἣν θέλετε προτιμήσει νὰ εἰρηνεύσητε μετὰ τῶν Ἀμβροσίων, τῶν Γρηγο-

ρίων, τῶν Λυγουστίνων, τῶν Λεόντων καὶ λοιπῶν Ὀρθοδόξων Πατέρων μετὰ τῶν ἑπτὰ Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τῶν Ἀποστόλων καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ὡ! τότε θέλομεν σπεύσει νὰ περικροτήσωμεν δι' ὑμᾶς προθύμως θέλομεν σᾶς δώσει τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ἐν Χριστῷ, καὶ περιπτυξάμενοι ἀλλήλους θέλομεν καταβρέξει ὑμᾶς μὲ θερμὰ πνευματικῆς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης δάκρυα. Τοιαύτην εἰρήνην, τοιαύτην ἔνωσιν ἀγαπῶμεν καὶ ἐγκαρδίως ἐπιποθοῦμεν.

Ἀποστρεφόμεθα δὲ ἀληθῶς καὶ ἀπορρίπτομεν τὴν παρ' ὑμῶν προτεινομένην εἰρήνην καὶ ἔνωσιν, καθότι γινώσκομεν ὅτι, ἐνόσω ἀνθίσασθε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ διαφωνεῖτε πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου, εἰρήνην λέγοντες ἐννοεῖτε νὰ ὑποταχθῶμεν καὶ νὰ λατρεύσωμεν τὸν Ποντίφηκα τῆς Ῥώμης, νὰ παραχαράξωμεν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου, νὰ διαφθείρωμεν τὰ δόγματα, τὰ μυστήρια καὶ τὰς ἱεράς παραδόσεις τῆς μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ν' ἀποσκιρτήσωμεν τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ νὰ συμμετάσχωμεν μεθ' ὑμῶν τῆς φρικώδους ἀρᾶς καὶ τοῦ ἀναθέματος τῶν ἑπτὰ Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Εἶναι ἀληθέστατον ὅτι βδελυττόμεθα καὶ ἀποπτύομεν τὴν προτεινομένην παρ' ὑμῶν ἔνωσιν, τουτέστι τὸν Θεοκάπηλον Οὐνιτισμὸν, διότι δὲν ἐπισηρίζομεν τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἡμῶν μήτε εἰς τὸν Κηφᾶν, μήτε εἰς τὸν Ἀπολλῶ, πολλῶ δὲ μᾶλλον εἰς τὸν Δυναστὴν τῆς Ῥώμης. Ἐσμεν καὶ μέχρι συντελείας αἰώνων ἐσόμεθα γνήσιοι μαθηταὶ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι, καὶ οὐδέποτε θέλομεν ἀσεβήσει, ἐμπιζέει, διακωμωδήσει καὶ καπηλευθῆ τὸ Εὐαγγέλιον, τὴν μίαν καὶ μόνην καὶ ἀμέριστον πατρώαν ἡμῶν εὐσέβειαν! (ἄπαγε!!!)

Ἴδου, Κύρια λιβελλογράφε, διὰ τίνες ἠθικοὺς, δικαίους καὶ εὐσεβεῖς λόγους ἀπορρίπτομεν τὴν παρ' ὑμῶν προτεινομένην εἰρήνην καὶ ἔνωσιν, διότι ἐν ἐνὶ λόγῳ, χάσμα μέγα βλέπομεν ἐστηριγμένον μετὰξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν, μετὰξὺ τῆς ἐκφυλισθείσης Δυτικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς κατ' ἀκρίβειαν χριστιανικῆς καὶ Εὐαγγελικῆς εἰρήνης τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ἵστε ματαίως προσκαλεῖς ἡμᾶς ἵνα ἐρχώμεθα μεθ' ὑμῶν εἰς φιλικὰς συνδιαλέξεις μὲ τὸν γαυριασμὸν σου ὅτι ὁ ἐλάχιστος Μισσιονάριος δύναται εἰς δύο ὥρας νὰ καταπέσῃ τὸν σοφώτερον ἡμῶν. Ἀναιδεστάτη καὶ τοῦτο κομπορρημοσύνη!! αἱ ἀρχαὶ ἡμῶν διάκεινται ἀντιθέτως πρὸς τὰς ὑμετέρας, καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ προσεγγίσωμεν ἀλλήλους πρὶν ἢ ἀπορρίψῃτε αὐτάς· ὑμεῖς ἐπιδιώκετε ἔνωσιν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Πάπα, ἡμεῖς δὲ ἐπιζητοῦμεν ἔνωσιν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων· ἡμεῖς πνευμα-

τικῶς ἀνακρίνομεν τοὺς ἀνθισταμένους πρὸς τὴν ὀρθὴν πίστιν, ὑμεῖς δὲ ἐστὲ ἕλωσ ψυχικοί· « ψυχικός δὲ ἄνθρωπος, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστὶ καὶ οὐ δύναται γινῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται. »

Ὅθεν, μεθ' ὅσης ἀλαζονείας ὠνόμασες ἡμᾶς Κώρωπας, μετὰ τοσαύτης ἡμεῖς ταπεινώσεως σᾶς προσαγορεύομεν Λύκους, καὶ βεβαιούμεν ἡμᾶς ὅτι

» οὐκ ἔστι Λίουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστὰ,
 « οὐδὲ Λύκοι τε καὶ Ἄγρες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσι. »

Ἐγγραφον ἐν Θεσσαλονίκη κατὰ Μάρτιον τοῦ 1862.

Το θυγάδιον τούτο ἔγραψεν ὁ
ἀπὸ φεβρουαρίου 1859 μυησοπο-
λίτης Βοδονῶν Νικόδημος ὁ ἐπιτε-
νέδου. Τὸ 1870 μετέβη εἰς τὴν μυη-
σοπολίαν Προύσης, ὡς λοιούτος ὁ ἀ-
πέθανε τὸ 1886. Ἦτο τεχνόβουτος
ἐν τῇ χάμῃ θεοργίᾳ ὁμοίως, το-
χίτης καὶ τοῦτων ἀρχιερεῖς.
ἔχεν ἀνεψίον τὸν ἐμπόρον ὀικοδο-
μητῶν ἐπιτῶν Χαράζμητιν Λέγον.
Οἱ δύο ἀγα ἀνεψιοὶ τοῦ ἀρχιερεῖς ἔζησαν
καὶ ἀπέθανον ἐπ' ἐσχάτον τῶν ημερῶν,
ἐν Κόλλε, καυχήμασι.

Ἀθήναι. 1936

Μ. Δεσπότης

ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

1836

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000173460

Αναρέματα θεοσάκ.